

תורה שבכתב

הפצת ועידוד לימוד התורה הקדושה עם פירוש רש"י

פרשת פקודי | אדר ב' תשפ"ד | גיליון י"א

יו"ל לזיכוי רבבות אלפי ישראל ע"י קרן תרי"ג
לטובת נשמת הרבני הנגיד הנכבד הרה"ח ר' אריה (לייבל) בהרה"ח ר' יונה רובין ז"ל

שבת של תורה

פנינה לשולחן השבת

71 פעמונים או 72?

בפרשת השבוע נאמר (שמות לט, כה) וַיַּעֲשׂוּ פַעֲמוֹנֵי זָהָב טְהוֹר וַיִּתְּנוּ אֶת הַפַּעֲמוֹנִים בְּתוֹךְ הַרְמֹנִים, בתרגום אונקלוס כאן מבואר שהכניסו את הפעמון לתוך הרמון, כלומר שהרמון היה כמו כיס מבד ובתוכו הכניסו פעמון, ויש לשאול שלכאורה יש כאן סתירה, שהרי בפרשת תצוה (כח, לג) מבואר בתרגום שהפעמונים היו 'בין הרמונים', ולא בתוכם.

שאלה נוספת: בתרגום יונתן בן עוזיאל שם בפרשת תצוה כתב שהיו 71 פעמונים, וכאן כתב שהיו 72 פעמונים, כיצד ניתן ליישב סתירה זו.

רעיון גאוני ונפלא כותב מרן ראש הישיבה דפוניבו' הגאון הגדול רבי ברוך דב פוברסקי שליט"א בספרו בד קודש: הציווי של פרשת תצוה נאמר לפני חטא העגל, ושם אכן היה הציווי לעשות פעמון בין הרמונים, ולא הסתירו את פעמוני הזהב, ומאחר והיו הפעמונים בין הרמונים היו בסך הכל 71 פעמונים, ולעומת זאת 72 רימונים, כדי שהרימונים יהיו יותר מהפעמונים. אבל פרשת פקודי היה אחרי חטא העגל, ושוב לא היה אפשר לעשות את הפעמונים, שהיו מזהב, תולים בגלוי, שהרי כידוע 'אין קטגור נעשה סגור', והזהב מזכיר את חטא העגל, לפיכך הטמינו את הפעמונים בתוך הרמונים שיהיו בהסתרה, ומאחר והיו 72 רימונים בהכרח עשו גם 72 פעמונים.

ודברי פי חכם חן!

חיים של תורה

מעלת ותשיבות לימוד פרשת השבוע עם פירוש רש"י הק'

ייצא ברכוש גדול

"הלומד ימים ושנים בקביעות גדולה חומש ורש"י בטוב טעם ודעת, בשום שכל ובינה, בכל הדקדוק שיוכל, הוא יצוא יצא ברכוש גדול, ישתלם בבנין קומתו, ואשרי לו. ואני איש פשוט אנכי, ולדידי ולדכוותי אני מגיד, ואני הרואה את ראשית תפארת ישראל, התועלת הנעלה אשר רוכש כל בן ישראל הממשיך את לימוד החומש תמידים כסדרם מידי שבוע בשבוע בלי דילוגים, כי על ידי זה הוא נעשה לאיש סדר ומשטר".
(המשגיח רבי ירוחם ממיר זצ"ל, דעת תורה)

טערי תורה

מבט מסכם ומבוא לפרשת השבוע

מה בפרשה?

פרשתנו, פרשת פקודי, נפתחת בסכומי הנדבות שהתקבלו למשכן ובהמשכה מבוארים הבגדים שונעשו לכהנים. בחלק הבא בפרשה מבואר סדר הקמת המשכן ביום א' ניסן על ידי משה רבנו.

סיכום התרומות • עשיית בגדי כהונה • הקמת המשכן ביום א' בניסן

- א. סכום הנדבות
- ב. עשיית בגדי הכהונה
- ג. הבאת המלאכות למשה
- ד. הקמת המשכן בר"ח ניסן
- ה. השראת השכינה במשכן

א. סכום הנדבות

בתחילת הפרשה מוזכרים סכומי הזהב, הכסף ו הנחושת אשר נתרמו למשכן העדות, ומהם נעשו כלים ואדנים למשכן.

ב. עשיית בגדי הכהונה

בהמשך הפרשה מובא ומפורט בהרחבה שבצלאל ושאר חכמי הלב עשו את כל בגדי הכהונה, האפוד; החושן; המעיל; הכתונת, המגבעות; המכנסיים; האבנט; והציץ.

ג. הבאת המלאכות למשה

עם סיום כל המלאכות הביאו בצלאל ושאר האומנים את המשכן וכל הכלים לפני משה, שבידך אותם שתשרה שכינה במעשי ידיהם.

ד. הקמת המשכן בר"ח ניסן

משה הצטווה שביום א' בניסן יקים את המשכן

מבט על פרשת ויקרא הבעל"ט:

נושאי הפרשה:

דיני קרבנות עולה ומנחה • קרבנות ככפרה על חטא

מה בפרשה: דיני קרבן עולה | דיני קרבן מנחת סולת, מאפה תנור, מחבת ומרחשת | דיני קרבן שלמים | דיני פר כהן משיח, ופר העלם דבר של ציבור, ונשיא החוטא | דיני קרבן חטאת | דיני קרבן עולה ויורד, במטמא מקדש וקדשיו, או הנמנע להעיד, או בנשבע לשקר | קרבן מעילה | אשם גזלות.

ביום ראשון ז' אדר ב' ישראל טהורים מתחילים ויקרא!

תִּתְּנוּ עִלְכֶם שְׂמֹנֶת, דַּעֲתוּ עִלְכֶם וַיִּקְרָא!

הצטרף כעת ללימוד יומי מתוק וקבוע חק ולא יעבור!

שיחה על גשרים ומגדלים

אַלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת (שְׁמוֹת לז, כא) רמז למקדש שנתמשכן בשני חורבניו על עוונותיהן של ישראל (רש"י)

בשעת לילה מאוחרת סמוך לחצות הזדמן חסיד אחד לביתו של הרה"ק בעל הבית אהרן מקארלין זי"ע, בשעה ששהה בחדרו הפנימי ושוחח עם בנו הרה"ק רבי אשר מסטאלין זי"ע. הטה החסיד את אוזנו ואימץ את עינו, מנסה להקשיב ולחזות בסוד שיח שרפי קודש. סבור היה כי ישמע דברי תורה העומדים ברומו של עולם, אך להשתוממותו שמעו אוזניו כי רבי אשר מסטאלין מתאר בפניו אביו הקדוש מראות אשר ראה בעת ביקוריו ברחבי עולם הגדול, מגדלי שן, גשרים ארוכים, ארמונות פאר, וכדומה. בסיום דבריו הנהן הבית אהרן בראשו בדומיה. אחר כך נפרדו לשלום זה מזה, ורבי אשר מסטאלין מיהר לרוץ אל ביתו.

לא הצליח החסיד לכלוא את סקרנותו על פשר השיחה הפלאית וריצת הרגליים שאחריה, החל לדלוך בחשאי אחרי רבי אשר מסטאלין. אחר שנעל רבי אשר את דלת ביתו, הציץ החסיד בחשאי מבעד לחרכי הדלת לראות את מעשיו בשעה זו, וראה אותו משתטח על הארץ בפישוט ידיים ורגליים ומקונן בכנייה מרה ואומר 'אזכרה אלוקים ואהמיה בראותי כל עיר על תילה בנויה ועיר האלוקים מושפלת עד שאול תחתיה'---

הסתכל החסיד בשעונו וראה כי השעה היא - שעת חצות בדיוק! כעת התחוויר לו מעט מכוונת הצדיקים בשיחתם, שלא היתה כי אם שיחה של 'תיקון-חצות'.

כובע ביום חם

וְאֵת פְּאָרֵי הַמִּגְבַּעַת (שְׁמוֹת לט, כח)

בערוב ימיו של הגה"צ רבי יהודה גרינוואלד זצ"ל, אב"ד סאטמאר, נחלשו כוחותיו עד מאוד והוא יצא החוצה לפוש מעט. אך היה זה יום קיץ בו הוציא הקב"ה חמה מגנרתיקה והחום היה קשה מנשוא, למרות החום והזיעה הוא המשיך לשבת כשלאראשו הכובע.

ביקשו מקורביו להקל מעליו והציעו לו להוריד את כובעו ולהישאר רק עם הכיפה. אך הרב נענה לעומתם ואמר בהתרגשות: בעוונותיי הרבים תש כוחי ואיני יכול ללמוד ולהתפלל כמו שצריך, מעתה לא נותר בידי אלא דבר אחד שיש בידי לקיים והוא - לשבת באימה ויראה, בכובד ראש ובדרך ארץ לפני בורא כל העולמים המביט עלי בכל מקום שאני נמצא, וכי תחפצו ליטול ממני את עבודת ה' האחרונה שנותרה לי?!

נטלה עם ספל ריק

וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מִשְׁה (שְׁמוֹת לט, לג) אמר לו עסוק אתה בידך נראה כמקימו, והוא נזקף וקם מאליו (רש"י)

יום אחד אירע בביתו של הרה"ק רבי משה מרדכי

מלעלוב זי"ע שמשום-מה לא היו מים מצויים בבית, ולכן עלו הילדים על מיטתם לשנת לילה בלי להכין נטלה עם ספל מים לנטילת ידיים של שחרית.

באישון ליל חזר לביתו אביהם, הרבי, וכשנכנס לחדר הילדים ראה שבניו ישנים אבל קערת נטילת ידיים אינה מוצבת ליד מיטתם.

למחרת שאל אותם האבא-הרבי: מדוע לא הכנתם מים? וכשענו הילדים שלא היה מים בבית, ענה כנגדם: 'אבל מדוע לא הנחתם סמוך למיטה לכל הפחות את כלי הנטילה, הקערה והספל, כשהם ריקים בלי מים. דעו לכם, יהודי צריך להשתדל לעשות את כל אשר ביכולתו עד מקום שידו מגעת, לא עליך המלאכה לגמור ואי אתה בן חורין להבטל ממנה, גם אם אינו יכול לעשות את המלאכה בשלמות, יעשה כמה שהוא יכול, כך יזכה שה' יסייע בעדו. אם אין מים - לכל הפחות הכינו נטלה וספל, תוכיחו שאתם מצדכם עשיתם את המירב!'

מי מכין את המעקה?

וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן (שְׁמוֹת מ, יח)

בבית מרן הגאון הגדול בעל קהלות יעקב זצוק"ל, ה'סטייפלער', שברחוב רשב"ם בבני ברק, הוסיפו ביום מן הימים מרפסת קטנה מאחורי ביתו כדי שיוכל לצאת דרכה אל הרחוב, ולא יצטרך לעלות ולרדת במדרגות הבנין, דבר שעלה לו בקושי בימי זקנותו.

משהוקמה המרפסת לתפארת, התעורר חיוב מן התורה להעמיד בה 'מעקה' (דברים כב, ח). הקבלן הנאמן, שפועליו הקימו את המרפסת, הציע את עצמו בשמחה גם לעשיית המעקה עבור הרב, אבל הסטייפלער מיאן לוותר על מעלת 'מצוה בו יותר מבשלוחר', ואמר שברצונו להקים את כל המעקה בכוחות עצמו. הוא סירב גם להצעות הקבלן שאמר שישתן לו לבצע את חיבור הברזלים במבער האש, אלא אמר שהוא רוצה לבנות בעצמו את כל המעקה כולו, מתחילה ועד סוף, ולא לסמוך רק על חיבור הברזל בסוף.

הוא קרא אפוא לבנו, מרן הגאון הגדול רבי חיים קנייבסקי זצוק"ל, ויחדיו החלו בבניית המעקה, רבי חיים סחב את הכלים והברזלים, ואילו אביו, הסטייפלר, נעמד כפועל בניין מן השורה, והחל בשמחה רבה ומאור פנים לבנות במו ידיו את המעקה, כשבכל אותו עת חזר ואמר בהתלהבות: 'זו הרי מצוה דאורייתא!'

נופלים ומטפסים שוב

וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן (שְׁמוֹת לט, לג) כל שבעת ימי המלואים היה משה מפרקו ומעמידו (תנחומא)

שבועות ספורות לפני הסתלקותו של מרן החזון-איש זי"ע, הגיעו לביתו אחד מתלמידיו הקרובים - הגאון רבי אריה שכטר זצ"ל, אך הוא גילה כי דלת הבית נעולה, לאחר רגעים הבחין שהחזון איש נח על מיטה במרפסת ביתו, אך החזון איש מרוב חולשה לא היה

יכול לגשת לדלת לפתוח, וגם המפתח לא היה מצוי בידו.

כשהבחין החזון איש באורח, רבי אריה, עומד בחוץ אובד עצות, הציע לו לטפס דרך המרפסת ולהיכנס. רבי אריה החל מיד לטפס אך מעילו הסתבך בגדר ובקוצים והוא נאלץ לרדת. שוב פעם הוא טיפס אך גם הפעם הסתבך הבגד במעקה והוא ירד, כך ניסה שוב ושוב.

במשך כל אותו העת הביט בו החזון איש, עד שהוא פתח ואמר בנעימות מיוחדת: צריך לזכור שכאלה הם חיייו של יהודי עלי אדמות, מטפסים ונופלים, מטפסים ונופלים, ועוד פעם מטפסים ונופלים, ועוד פעם, אבל מי שרוצה באמת להגיע אל המטרה יגיע ויגיע!

כוחות מופלאים בדיבור

וַיְבַרֵךְ אֹתָם מֹשֶׁה (שְׁמוֹת לט, מג)

בימי שחר נעוריו של הצדיק רבי ישראל אבוחצירא, הבבא סאלי זי"ע, חזר פעם אל ביתו ורוחו סוערת. הוא סיפר לאביו, רבי מסעוד זי"ע, שילד נטל ממנו איזה חפץ ללא רשות וסירב להשיבו למרות כל הפצרותיו ותחנוניו. שאלו האב הצדיק: ומה עשית? הודה הילד בעיניים מבוישות: הוצאתי מפי קללה על הילד.

האב ששמע ונחרד, מיהר ללמד אותו דעת: דע לך שבפה של כל יהודי, ובפרט בפה שלך, יש כוחות מופלאים, וחלילה לעשות בהם שימוש לרעה ליהודי, אני מבקש ממך מכאן ואילך תזהר מאוד בלשונוך, ולעולם לא יצא מפיך דבר קללה על יהודי, אך ורק תוסיף תמיד ברכות על עם ישראל!

אכן מאז שמר הנער על פיו שיהיה קדוש וטהור רק לתורה ולתפילה, ולאמירת דיבורים טובים על יהודים, עד שברבות הימים זכה לגזור בפיו הרבה גזירות טובות על ישראל בבחינת צדיק גוזר והקב"ה מקיים.

מספר לחיוג מארה"ב: 151-8988-1351
מספר לחיוג מאנגליה: 443-3061-30131

מבחנים | שיעורים במגוון שפות
וסגנונות | חידות | הגרלות | ידיעות
ועדכונים | אזור אישי | ועוד

02.500.20.18

קו 'קול התורה' - שמעו ותחי נפשכם!

היכן הם היום כלי המקדש?

עם סיום פרשיות תרומה עד פקודי, בהם למדנו על כלי המקדש, נבקש להתחקות בקיצור אחרי השאלה המאתגרת רבים וטובים זה מאות שנים: היכן נמצאים כיום כל כלי המקדש?

תשובות רבות נאמרו על שאלה זו, חלקם ממקורות חכמינו ז"ל, וחלקם מספרי דברי הימים, ונציג כאן סקירה תמציתית על רגל אחת:

מחילות תחת המקדש

לפני חורבן בית ראשון נגנו הארון תחת דיר העצים בבית המקדש (יזמא נד.). היו אלו מחילות שבנה שלמה המלך תחת בית המקדש ושם נגנו הארון ושמן המשחה (רמב"ם, בית הבחירה ד).

שאר הכלים נלקחו בשבי על ידי נבוכדנצר לבבל, וחזרו לארץ ישראל לאחר שבעים שנות גלות, לדעת הרמב"ן (מגילה יא): כל הכלים חזרו ולא נשאר שום כלי בבבל.

כמה אתרים בבבל

אולם בספר 'עמק המלך' (הקדמה שלישית פרק אחד עשר) של המקובל האלקי רבי נפתלי הירץ בכרך זצוק"ל מפרנקפורט, מביא פרק שלם של "משניות" חדשות, ממדרש כתב יד, שם מפורטים ששה אתרים, רובם בארץ בבל, בהם נגנזו כלי ביהמ"ק הראשון, ואלו הם א. במגדל 'בגדת' בארץ בבל. ב. ב'סגל-הבר'. ג. ב'בורסיף'. ד. ב'עין-צדקיה'. ה. ב'עין-כחל' (זה מקום בארץ ישראל, ראה להלן). ו. ב'חומת בבל'.

נלקחו על ידי היוונים והרומאים

גם הכלים שחזרו לירושלים, הרי בתקופת מלכות יון

וחמש מאות שנה, בשנת ד' אלפים רט"ו, שדדו הם ובזו את כלי המקדש, את חלקם שרפו, וחלקם טמנו בעפר במקום בלתי ידוע, וחלקם נטלו עמם לארבע כנפות תבל, וכך הם אבדו בתהום הנשייה (ראה נהרי אש מכתב מה עמוד קנב).

בעין כחל

כנוכר לעיל, אחד המקומות המשוערים ששם מונחים כלי המקדש, הוא בגליל המזרחי, בדרך בין צפת לטבריה, שם ישנו מעיין בשם "עין כחל", בכמה ספרים הובאה מסורת כי שם נגנזו כלים מכלי המקדש, וכאמור ידיעה זו יש לו בסיס ב"משניות" הנוכרות, שם מוזכר בין השאר גם המקום "עין-כחל" כאחד מהמקומות בהם נטמנו חלק מכלי המקדש.

מסורת זו הגיעה לאוזני הקיסר הצרפתי נפוליאון שחנה בצפת בשנת תקנ"ח, והוא השקיע מאמץ לא קטן לחשוף אותם. אך גם הוא, כצפוי, העלה חרס בידו ולא מצא כלום. (ראה 'שערי ירושלים' מהדורת שנת תשכ"ז, עמוד 72).

סוף דבר, שעדיין רב הנסתר על הגלוי בשאלה זו, ולנו לא נותר אלא להתפלל לבורא עולם: ותחזינה עינינו בשוכן לציון ברחמים, אמן.

רוצים להעמיק ולהרחיב אודות פולמוס זה?
יש לכם הערות והוספות?
שלחו לנו ל gts025002018@gmail.com
ונשתדל בס"ד להביא את הפנינים המובחרים של לומדי התורה

תורה והלכה

משאים הלכתיים מתוך הפרשה

מותר לעשות פרוכת בבית הכנסת מבד משי?

מיוחד דווקא לקחת משי שהוא דבר הבא מן החי.

נידון זה נוגע למעשה לכל בית כנסת, כפי שכתב בשו"ת חתם סופר (או"ח, סי' ל"ט ד"ה עוד) לאחר שהביא את דברי רבנו בחיי, וכתב על זה, וז"ל: "עוד צריך לעיין גדול, איך מצאנו דינו ורגלינו בכל צרכי בית הכנסת שאנו עושין ממשי, והוא מתולעת שטווה מרוק חוטיין כמו קורי עכביש, וכו', ואם כן איך ניקח אותו לצורך בית הכנסת ומעילי ספר תורה וכדומה", עכ"ל. בדבריו שם הוא מאריך ומסיק שאין חשש להשתמש במשי למלאכת שמים.

יש הטוענים שהמשי אינו נחשב כלל כדבר טמא, כפי שהביא בספר גינת ורדים (או"ח, כלל ב', סימן ט"ו) תשובה ארוכה מאת המהר"ם בן חביב, כיון שהוא נעשה מהירי של התולעים כמו קורי עכביש, וירי של התולעת אין לו שום טעם והוא כעפר. והסיבה שלא הביאו משי למשכן היא מחמת טעמים אחרים (וראה בזה גם בשו"ת חסד לאברהם מהדו"ת תניינא או"ח סימן י"ב).

בפרשת השבוע אנו לומדים על בגדי הכהונה, שנעשו מפשתן וחלקם גם מתכלת וארגמן ותולעת שני. דבר חידוש כותב רבנו בחיי (פרשת תרומה) וז"ל: "ולא מצינו משי בנדבת המשכן, לפי שהוא יוצא מגוף השרץ שהוא התולעת, ולא הוכשר למלאכת שמים אלא דבר טהור, וכעניין שאמרו (שבת כח ע"א) בתחש. וצבע תולעת השני אינו מגוף התולעת, אלא מתוך גרגרים שהתולעת בתוכם", עכ"ל. חידוש כאן רבנו בחיי, שבגדי משי אינם ראויים למלאכת שמים, כיון שיוצאים מהתולעת, ולכן לא הביאו משי למשכן.

אולם יש לציין שהאבן עזרא כאן כתב לפרש, וז"ל: "ותולעת שני, וכו', ובעבור תולעת אמרו רבים כי הוא משי", עכ"ל. הרי שדעת האבן עזרא שמה שזכר בכתוב "ותולעת שני", היינו חוט של משי, ושפיר הוכשר למלאכת שמים, ודלא כדעת רבנו בחיי. גם באברבנאל פרשת תרומה כתוב שהתכלת והארגמן היו משי צבוע בצבע תכלת או ארגמן, ומבואר שם שהיה עניין

אוצר התורה

הלום מתוך הפרשה

ויבצלאל בן אוירי וגו' עשה את כל אשר צוה ה' את משה (לח, כב)
גם העוסק בצורכי ציבור צריך להיזהר בשמירת כל שאר המצוות. בצלאל לא הסתפק רק במלאכת המשכן, אלא היה שלם בכל מעשיו וקיים כל אשר נצטווה. (תפארת שלמה)

כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש (לח, כד)

כל הסיבה שנברא ונעשה הזהב בעולם - למלאכה בכל מלאכת הקדש - לעשות בו צדקה ומעשים טובים. (תפארת שלמה)

ויהי זהב התנופה (לח, כד)

אין ויהי אלא לשון צער, אין לך צער גדול יותר מכך כאשר 'זהב' מביא לידי 'תנופה' שהאדם מתגאה בעשרו ורם לבבו לשכוח את ה' חלילה. (משמרת איתמר)

ויתנו את הפעננים בתוך הרמנים (לט, כה)

הפענונים השמיעו קול, ואילו הרמנים היו דוממים ושותקים, לפיכך הניחו כל פעמון בין שני רמנים, רמז למה שאמרו חז"ל (מגילה יח, א) 'מילה בסלע - שתיקה בתרי'.

(ברכת אברהם)

מאת אדנים למאת הפקר כפר לאדן (לח, כז)

וכנגדם תקנו מאה ברכות בכל יום (בעל הטורים), מאה ברכות הם האדנים שעליהם עומד המשכן הפרטי שבנפשו של כל יהודי, כי על ידם מכירים שיש בורא עולם. (חידושי הרי"ם)

פי ענן ה' על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם (מ, לח)

יהודי צריך לזכור שבכל המסעות שהוא עובר בחייו, תמיד ענן ה' חופף עליו ומה' מצדיע גבר כוננו. (ייטב לב)

אהבת התורה

פרי עטם של לומדי תורה שבכתב מרחבי תבל

רוח חיים בסעודת שבת

החיים והשלום, כנופך ספיר ויהלום, לראשי 'תורה שבכתב' המאירים את העולם!

תודות רבות אשגר בזאת על כל הפעולות הברוכות שלכם, אך בעיקר אדגיש את הוקרתי המיוחדת לעלון המיוחד אשר אתם מוציאים לאור מדי שבוע בשבוע, עלון מלא וגדוש מזן אל זן בחומר איכותי, מרתק, מנופה, השווה לכל נפש.

מאז החל העלון לצאת לאור עולם הוא מלווה את כל סעודות השבת שלנו, בליל שבת וביום השבת, אם בסיפורים המיוחדים אשר כולם הם בעלי מסר חשוב, ואני משתדל לספר אותם לילדים

במשך השבת. אם בחידות ובשאלות יוסיף-דעת המכניסות רוח חיים בסעודת השבת, כאשר כל בני המשפחה נוטלים חלק ומוציאים בהם עניין רב, כשהם מחדדים את מוחם ומוציאים את מחשבתם למצוא את הפתרון הנכון. אם זה בפולמוסים ובשאר המדורים המאלפים, כולם אהובים כולם ברורים, הצד השווה שבהם שהם הופכים את לימוד חומש ורש"י מלימוד של עול כבד ושוחק, ללימוד מלא שמחה וחדווה, ומלא טעם מתוק מדבש!

חיילכם לאורייתא, מוקירכם פנחס ש. גבעה B ביתר עילית

יש לכם סיפור משנה חיים? רואים הצלחה מיוחדת בלימוד? תרצו לשתף את הקוראים? שלחו לנו את הסיפור האישי שלכם לפרסום במדור זה באמצעות דוא"ל GTS025002018@gmail.com או הקליטו את הודעתכם באזור האישי בקו 'קול התורה' 02-5002018 או ב'נדרים פלוס'

יגדיל תורה

עדכונים מהמעשה ונשמע במפעל העולמי תורה שבכתב

הדרן עלך שמות - דעתן עלך ויקרא!

רבבות אלפי לומדי ונבחני תורה שבכתב רחבי תבל, זכו השבוע בס"ד לסיים עוד סדר בחמשה חומשי תורה מתוך ידיעה ברורה והבנה מופלאה, עם טעם ומתיקות התורה ע"י עריכת המבחנים היומיים המוסיפים נופך רב לידיעה ולהבנה, כמו גם מבחני הסיכום השבועיים המסכמים את ידיעת כל הפרשה כולה.

כפי שכבר הונהג בסיום סדר בראשית, חזרנו אף הפעם והרחבנו את מערך מבחני הסיכום לעידוד השינון והחזרה על כל סדר שמות, כאשר 6 סוגי מבחנים וחיידים עלו במערכת המבחנים וחיידית התורה, ויהיו פתוחים לרווחת הציבור הגדול עד יום רביעי פרשת צו הבעל"ט.

לתועלת הרבים ניתן לבצע מבחן בן 45 שאלות לסיכומם של כל פרשיות סדר שמות, לצד מבחן נוסף בן 10 שאלות בדגש על בקיאות בכל מכמני סדר שמות. יחד עם זאת הוספנו הפעם עוד חיידית תורה ופולמוסי יוסיף דעת לרווחת דשמעתא ולשעשוע בתורה הקדושה, במדור חיידית התורה.

על כל אלו, יתקיימו בס"ד הגרלות ענק על פרסים יקרי ערך בשווי עשרות אלפי ₪, בין כל המשתתפים במבחנים והפתורים נכונה את חיידית התורה, כאשר סל מוצרים יקר ערך לקראת חג הפסח הבעל"ט עולה לגורל עם עשרות זוכים שעילוי בגורל יזוכו להתחדש עם מתנות יוקרתיות לקראת זמן חירותינו.

חיידודי תורה

פרפראות וחיידודים

על פרשת השבוע ופירושי רש"י הק'

'יוסיף דעת'

איך הוציאו את הבדים?

נאמר בפרשה כאשר משה הקים את המשכן (שמות מ, כ) וַיִּקַּח נִיִּיָּן אֶת הָעֵדֹת אֶל הָאָרֶץ וַיִּשֶׂם אֶת הַבְּדִים עַל הָאָרֶץ, והשאלה נשאלת: הרי לעיל בפרשת ויקהל כתוב לגבי בצלאל (שמות לו, ה) וַיָּבֵא אֶת הַבְּדִים בְּשִׁבְעָתָהּ, ונאמר שם (פסוק טו) "לא יסורו ממנו", הרי שאחרי שבצלאל כבר הניח את הבדים אסור להסיר אותם (וכן מבואר במסכת יומא (עב, א) שבצלאל הניחם באופן שלא אפשר להוציאם), ואם כן איך נתן משה שוב את הבדים בטבעות?

'חידה בפרשה'

שחרית, מנחה וערבית

היכן מוזכרות בפרשה, בחומש וברש"י, המילים: 'שחרית' 'מנחה' 'ערבית'?

תשובות - פרשת ויקהל:

יוסיף דעת: תשובות ובחורות מתוך אלפי התשובות שהתקבלו במערכת:

התשובות הלומדים החשובים נחלקו לכמה רבדים:

א. מספר נבד עיקרו את התנהגות שהגדה נחשבת למעשי ידי הנשים: מחמת החכמה שטוו את הצמר בעודו על גבי העצים כך שנרבתן הייתה מעשה הטווה, בעוד הצמר אינו שלוחן (בשם הנוכח התורה ועוד).

ב. אחרים טענו שהגדה לא הייתה מאת הנשים: שלך אמר הכתוב: "וַיָּבֵאוּ הָאֲנָשִׁים עֵל תְּנָשִׁים" שהבעלים באו לתרום את מעשי ידי נשותיהם (וכן בספורנו ושפתי חכמים).

ג. תירוץ רבים בשם צדיקים ובציטוט מספרים נסוכו להצדיק את תרומת מעשה ידי הנשים בעצמן; ראשית, כי מעשיה ידעו הם לבעל רק תמורת מוונותיה, אך במדבר שכל העם נזונו על המן לא היו מעשי ידעו לבעל; או שבמדבר לא ניתקנה עדיין תקנת מעשי ידיים; יש עונים שהייתה תרומה קטנה שהבעל אין מקפיד; לעומתם ענו אחרים שודאי הייתה תרומה חשובה אלא שהבעל הסכים כמובן לצורך המשכן; או שנתעשרו כל כך מביזת הים שאפילו צמר הטווי בחכמת לב מיוחדת עדיין נחשב לתרומה קטנה שהבעל אינו מקפיד.

חידה בפרשה:

עמודי המסך, בפרשתנו מובא (לו, לח) שהעמודים מחושקים וזה, ובתורה (כו, לו) אין מובא פרט זה [רק מובא שם שהעמודים היו מצופים זהב]. עמודי התצר - בפרשתנו (לח, יז) מובא שראשי העמודים היו מצופים כסף, מה שלא מוזכר בפרשת תרומה.

מדור חיידודי תורה מופיע במערכת מדי יום שלישי

תשובות ופתרונות ניתן להעביר עד יום ראשון בשעה 24:00

בקו 'קול התורה' 02-5002018 או ב'נדרים פלוס'

בין המשיבים נכונה מתקיימת הגרלה שבועית:

יוסיף דעת - כרטיספר בכך 200 ש"ח חידה בפרשה - כרטיספר בכך 100 ש"ח

זוכות התורה

שמות הזוכים בהגרלות

זוכים במבחן יומי ע"ס 350 ש"ח

הבה"ח אהרן רובין - ביתר עילית בית מרדכי זוועיהל
ניק וחכים כמר ישראל אשר קרויוז - בית שמש ת"ת טוב ירושלים

הבה"ח ישראל הולצמן - ביתר עילית ישיבת קמניץ ירושלים
הרב דוד בירנבאום - מודיעין עילית

הבה"ח יוחנן ארליך - ביתר עילית בית אהרן וישראל
הבה"ח יוסף הזה - בית שמש אור לישירים

זוכים במבחן שבועי ע"ס 500 ש"ח

הבה"ח שמואל שיינברגר - מודיעין עילית נצח התורה
הרב יהושע שוירץ - תל אביב - יפו

זוכה בהגרלת בונים ע"ס 600 ש"ח

הרב חיים דייטל - בני ברק אהבת ישראל

זוכים בהגרלת מדור חיידודי תורה

הרב פנחס שניידר - בני ברק מורשה ודעת - כרטיספר 100 ₪

הרב פנחס פרוש - ירושלים רבי עמרם חסידא - כרטיספר 200 ₪

שימו לב, ההגרלות נערכות מדי יום שני על כל השבוע הקודם

הזוכים מקבלים על כך הודעה בתיבה האישית

להצטרפות לקבלת הגליון השבועי בדוא"ל ולפניות בנושא העלון ניתן לשלוח בקשה

למייל: GTS025002018@GMAIL.COM

את כל דברי תלמוד תורתך באהבה

